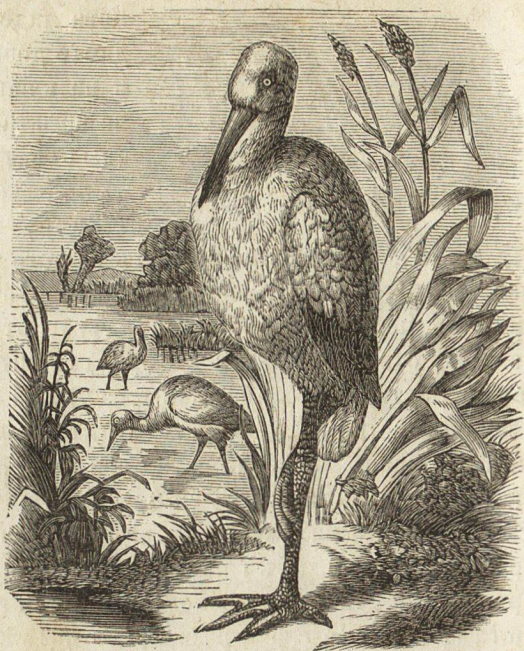


Облото тѣло на штъркалъ тѣ стои на двѣ дълги, чървени и *голи* нозѣ, затова и штъркалъ тѣ го броютъ въ отредъ тѣ на *пишта-левити* птици. Штъркалъ тѣ споредъ направа та на нозѣ тѣ си може да стои на една нога нѣколко часа, както често го гледама да се мъдри на една нога по покриви ти или по комини ти на къштиа та.

Штъркалъ тѣ е бѣлъ, нѣ на крилата има и чърни пера. Има и чърни штъркали, нѣ тии са много диви и живѣяатъ въ пусти мѣста, а бѣлти рѣдко си праветъ гнѣздо на дрѣво, и тако-речи все гледатъ да са между людие. Шиа та на штъркалъ тѣ е дълга, жилава и е обрасната съ бѣла перушина, която, тамъ, дѣто се събира шиа та съ трупъ тѣ, бива доста дълга, та вѣтрѣ тѣ често ја развѣва, кога стои срешта него.

Да погледне човѣкъ на дългити нозѣ на штъркалъ тѣ, отеднажъ ште разбере, че нему е дадено отъ Бога да гази мокрити ливади и блатливити мѣста; а дългата му шиа и дългий, шилестий и накий му клюнѣ, показоватъ, че той трѣбова да си трѣси храна низъ водата и земиа та. И наистина, штъркалъ тѣ е отъ родъ тѣ на *блатски* ти птици. Той се храни съ животни, нѣ не раскъсова храна та, като грабливити птици, а на гълта цѣла: той гълта цѣли змии, гуштери, мишки, къртици и жаби, отъ които нѣкои доста се бѣхтетъ, когато заминоватъ прѣвъ дълго то му гърло. Штъркалъ тѣ често граби и гълта съ перушина та заедно малки птичета и дору патенца и гъсчета, и въ гнѣздото му често се намиратъ и такъви вешти, които съвсѣмъ му не трѣбоватъ каквото дрипи и др. т.



Штъркалъ въ $\frac{1}{9}$ естествен. велич.